

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

השפ"א

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh
Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר
עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
שיעורים לנשים באידיש
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבל את החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת

עֲצַתוֹ אֲמוּנָה

- א. האם אסור לשלכ את אצבעות יד ימין באצבעות יד שמאל? ...א
ב. ללכת לבקר את סבי שאומר לי הרבה בקרית?
ד. איך אפשר להתחזק לקום בזמן?
ה. מה עושים עם ילד קטן שלא מפסיק להשתולל?
ז. איך להתחזק לא לגלח את הזקן?

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. אם אין מה לעזור, תלמד את השיעורים בסדרן שלך?
ב. בא לשמוע עוד פעם שהשם אוהב אותך ומקשיב לך?
ב. לא יקרה כלום אם יפטר אתכם מהעבודה?
ג. לא קורה כלום כמישהו צוחק?
ד. ילדים נחתכים מידי יום?
ה. צריכים אותך בארץ ישראל, צריכים שם הרבה מפיצים?
ו. אל תקח עבודה שצריכים שם טלפון?
ז. בעס בבית מחריב הכל?
ח. לצפות בלכלוך גודם שיהיו עצבניים ולחוצים?
ח. עצתו אמונה באנגלית מאד יפה?

עצתו אמונה

האם אסור לשלוב את אצבעות יד ימין באצבעות יד שמאל?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מלמד בתלמוד תורה ואני רואה אצל ילדי הכיתה שהם משלבים את אצבעות יד ימין באצבעות יד שמאל. ברצוני לשאול האם יש מקור שלא לשלב את הידים זו בזו? בילדותי שמעתי שהדבר אסור, שמעתי גם הסבר כלשהו שזה יוצר צורת צלב; אולם איני חפץ להורות לתלמידי להמנע מן כל עוד איני בטוח שיש מקור לאסור זה. יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת יתרו, מברכים אדר, כ"ה שבט, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אסור לשלב את האצבעות אלו באלו, זה מביא דינים על העולם ועל האדם בעצמו.

בנדאי תלמד את תלמידיך שלא לעשות זאת. המקור לזה הוא מהאריז"ל, האר"י הקדוש אומר (שער המצוות בתחילת פרשת עקב, דף לו:): "אסור לאדם לחבר ולשלב אצבעות יד ימינו עם אצבעות יד שמאלו, כמו שנוהגים לעשות בני אדם לפי תומם דרך מקרה, והטעם הוא לפי שהם כחות עליונים

יִמְנִיִּים וּשְׂמָאֲלִיִּים, וְאֵין לְעַרְבָם, יַד יְמִין זֶה חֲסָדִים וְיַד שְׂמָאל זֶה מְרָאָה עַל דִּינִים, וְאָסוּר לְעַרְבָם.

מֵה שְׂרוּאִים אֶצֶל אַנְשִׁים, הֵם לֹא שְׂמִים לֵב וּמְכַנְּסִים אֶת הָאֶצְבָּעוֹת אֱלוּ בְּאֵלוּ, עַל זֶה אוֹמֵר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (וַיִּקְרָא כ.ד.): "בֵּינָן דְּשְׂמָאֲלָא אֶסְתָּבַם בִּימִינָא", כַּאֲשֶׁר שְׁנֵי הַכּוּחוֹת - הַיְמִין וְהַשְּׂמָאל, שְׁנֵיהֶם יַחַד - רוֹצִים לְהַעֲנִישׁ אֶת הָאָדָם, "כְּדִין לֹא תִלָּא בְּתִשׁוּבָה, וְהָא אוּקְמוּהָ", אֲזַּי מַגִּיעַ הָעֲנִישׁ, וְלֹא עוֹזֵר תְּשׁוּבָה, "וּכְדִין כֻּלָּא אֶסְתָּכְמוּ עָלֶיהָ בְּדִינָא", כִּי כּוֹלֵם רוֹצִים שְׁיַגִּיעַ הָעֲנִישׁ לְאָדָם, "וְדִינָא שְׂרִיא עָלֶיהָ", וְשׁוֹרִים עַל הָאָדָם דִּינִים, "וְכַד דִּינָא אֶשְׁתְּלִים וְשְׂרִיא עָלֶיהָ דְּבַר נֶשׁ, כְּדִין אֶסְתְּיִם", וּכְשׁוֹרִים דִּינִים עַל אָדָם, "וְאֶתְתְּקִנוּ אֶצְבָּעוֹן, חֲמֵשׁ בְּגוֹ חֲמֵשׁ, יְמִינָא בְּשְׂמָאֲלָא", אֲזַּי הָאָדָם מְשַׁלֵּב אֶת הָאֶצְבָּעוֹת, אֶת הַיְמִינִיּוֹת וְהַשְּׂמָאֲלִיּוֹת, "לְאַחַזְזָה דְּהָא כֻּלָּא אֶסְתְּכְמוּ עָלֶיהָ בְּהָהוּא דִּינָא", לְהַרְאוֹת שְׁשְׁנֵי הַכּוּחוֹת מְסַכְּמִים לְהַעֲנִישׁ אֶת הָאָדָם, "וְיַדוּי מִתְיַשְׁרוֹן, לְאַחַזְזָה מְלָה בְּלֹא כְּוֹנָה דְּבַר נֶשׁ", וְכַךְ, כְּמוֹ שְׂרוּאִים, אָדָם מְשַׁלֵּב אֶת הָאֶצְבָּעוֹת בְּלִי כְּוֹנָה, הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ לֹא קוֹלֵט מֵהוּא עוֹשֶׂה, "וְלֹא יִתְכַוֵּן בִּיהָ", הוּא עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּלֹא כְּוֹנָה, זֶה קוֹרָה מְאֲלִיו; עַיִן בְּלִשׁוֹן הַזּוֹהַר. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְלַכֵּת לְבַקֵּר אֶת סְבִי שְׂאוּמֵר לִי הַרְבֵּה בְּקֶרֶת?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי רוֹצֶה לְשְׂאוֹל הָאֵם אֲנִי צְרִיךְ לְלַכֵּת לְבַקֵּר אֶת סְבִי, שְׂמָאֲד לֹא נִעִים לִי כְּשֶׁאֲנִי שֵׁם, הוּא נוֹתֵן לִי מְאֹד הַרְבֵּה בְּקֶרֶת; כֹּל תְּזוּזָה שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה, הוּא גוֹרֵם לִי לְהַרְגִישׁ מְזָה מְאֹד לֹא בְּנַח.

אִם אֲנִי נִמְצָא בְּאֶזְרוֹר שְׁלוֹ וְאֲנִי לֹא נִכְנַס אֵלָיו, הוּא יְבוֹא בְּטַעֲנוֹת - מִדּוּעַ לֹא הִגַּעְתִּי, אֲבָל מֵה אֶעֱשֶׂה שְׂאֲנִי לֹא אוֹהֵב לְלַכֵּת אֵלָיו, הוּא נוֹתֵן לִי מִיַּד הַרְבֵּה בְּקֶרֶת.

יִישַׁר כַּח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת משפטים, כ"ה שבט, שנת ה'תשפ"א
 לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

להרבה אנשים יש את השאלה הזו, מרגישים לא נעים ללכת לבקר
 הורים או סבים משום שמקבלים רק בקרת. אנשים אוהבים לשמוע מילים
 טובות, מילים פזות; אף אחד לא אוהב לשמוע בקרת. רבינו אומר (ליקוטי
 מוהר"ן, חלק א', סימן כט): "כי טוב הכל חפצים"; מילים טובות, מילים חיוביות
 - אוהבים לשמוע.

צריך לעבוד הרבה בשנים הצעירות לדבר יפה לכל אחד ובנדאי
 למשפחה הקרובה, שהילדים והנכדים ירצו להגיע לבקר בשנות הזקנה.
 הורים שמדברים יפה, ומחפשים את הטוב בכל ילד, בכל נכד - אליהם
 אוהבים להגיע. הנכדים שמחים תמיד כאשר אפשר ללכת לסבא או לסבתא
 שמדבר יפה, מחיך ונותן לכל אחד מילה טובה.

אף על פי שסבא שלך מבקר אותך, בכל זאת תלך לבקר אותו; וכשהוא
 צועק עליך ואומר לך בקרת - אל תקח את זה אישי; ממה נפשך, אם זה
 דברים שאתה צריך לתקן - אז תגיד לו: "יישר כח סבא, אני אוהב שסבא
 אומר לי איך להתנהג", ואם זה סתם מרע, או מעצבים - תרחם עליו ותמשיך
 לכבד אותו, אל תקח את זה ללב.

רבי נתן אומר: "צריך לעמל הרבה בצעירותו להיות יהודי פשוט
 בזקנותו"; עכשיו זה הזמן לעבוד על המידות, שנקיים את מה שרבינו אומר
 (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רפב), לחפש בכל אחד דברים טובים, לראות את הטוב
 בעצמו ואצל אחרים; עכשיו זה הזמן לעבוד לעקור מעצמו את הדמים
 העכורים, לעבוד לא לתת בקרת לאחרים, רק לדבר יפה לאחרים.
 השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְהִתְחַזֵּק לְקוֹם בְּזִמְן?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

קָרָאתִי מִכְתָּב שְׂמוּהָרָא שׁ זי"ע בּוֹתֵב לְאַחַד, "קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ שְׁשִׁלַּחְתָּ לִּי כְּבָר עֲשָׂרִים פַּעַם, הִיָּה טוֹב יוֹתֵר שֶׁבְּמִקּוֹם שֶׁתִּסְפָּר לִּי מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, עֲדִיף שֶׁתִּסְפָּר אֶת זֶה לְהֵשֵׁם".

אֲז הִבְנֵתִי שֶׁבְּאַמַּת הִיָּה טוֹב יוֹתֵר שֶׁבְּמִקּוֹם שֶׁאַסְפָּר לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם שְׂאֵנִי מִתְקַשֶּׁה לְקוֹם בְּזִמְן בְּבִקָּר, עֲדִיף שֶׁאַסְפָּר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. אָבֵל אוֹלֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִכּוֹל לְתַת לִי חִיזוּק אֵיךְ לְדַבֵּר לְהֵשֵׁם וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂאֲצַלִּיחַ כְּבָר לְקוֹם קֶצֶת יוֹתֵר מִקֶּדֶם?

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁכֵט, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲכַן בֶּן, תִּלְךָ לְהֵשֵׁם, תִּסְפָּר לוֹ כִּמָּה אֶתָּה רוֹצֵה לְקוֹם כָּל יוֹם וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לָךְ; תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיִרְחֵם עָלֶיךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל, לְלַמּוֹד וּלְעִבּוֹד אוֹתוֹ, שְׁלֹא תִבְלֶה אֶת יְמֶיךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ בְּשִׁטוּיוֹת.

תְּאַמֵּין לִי, הַמַּלִּים הַמוֹעֲטוֹת שֶׁקָּרָאתָ בְּמִכְתָּב שְׂמוּהָרָא שׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ כּוֹתֵב - זֶה בְּקִצְרָה מֵה שְׂמוּהָרָא שׁ רָצָה וְעָשָׂה כָּל יְמֵי חַיָּו, לְהַחֲדִיר בְּנוֹ שְׁגִלְךָ לְהֵשֵׁם; שְׁנַחֲיָה אֶתוֹ, שֶׁנִּסְפָּר לוֹ הַכֹּל וּנְבַקֵּשׁ עַל כָּל דְּבָר שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ; וַיִּנְדַּע אַחֲרַיִם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְעִזּוֹר לִי, אֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהִיטִיב עִמִּי וְאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהִרְעֵ לִי, רַק הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵי וְעַל מִשְׁפַּחְתִּי זֶה רַק מֵאֵת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל זֶה רַק לְטוֹבָתִי, לְתַקוּן שְׁלִי וְעַבּוֹר עֲתִידִי; וּכְשִׁחֲיִים עִם זֶה, וַיּוֹדְעִים וְזוֹכְרִים שֶׁהַכֹּל זֶה הֵשֵׁם - אֲז חַיִּים בְּגֵן עֵדֵן, וְכָל הַחַיִּים זֶה רַק אֱלֻקוֹת.

תְּבַקֵּשׁ מֵהֵשֵׁם: "רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי, אֲנִי לֹא מְצַלִּיחַ לְהִתְגַּבֵּר לְקוֹם

להתפלל וללמוד; אני כל כך שבור, וזה גורם שאני ישן עד אמצע היום, ואחר כך אני נהיה עוד יותר שבור וחוזר לישון, עד שאני לא לומד ולא מתפלל. תעזור לי שאהיה שמח, שאוכל להתחזק בבקר לקום ללמוד ולהתפלל"; וכך תמשיך לבקש עד שתראה את הישועה שלך.

כשאתה קם מאוחר אל תנתר על הרצון שלך, אל תנתר על היום; תתחיל מאז לעבוד את השם בשמחה ובחשק, ולא לחזור לישון ולחשב היום זה כבר יום גמור, היום זה כבר לא יום וכו', רק תתחיל מאז לעבוד את השם, כאילו לא קרה כלום; לך למקנה, רויץ לבית הכנסת להתפלל ותתבודד קצת - ותהיה לך הצלחה.

מצד אחד אל תעזב את הרצון לקום מקדם, תמשיך לבקש מהשם על זה, אבל באותו זמן תהיה חזק כמו סלע, שזה לא ישבור אותך כשאתה קם מאוחר; שיהיה לך עזות דקדושה לא להתביש ולחשב 'ממני כבר לא יהיה כלום וכו'', שתהיה לך עזות דקדושה ותגיד 'מעכשו אהיה יהודי כשר'.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

מה עושים עם ילד קטן שלא מפסיק להשתולל

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

השיעורים ממש מחיים אותי ומקרבים אותי להשם יתברך, יישר פח גדול. ברוד השם סימתי בפעם השניה ששה סדרי משנה והתחלתי ללמוד ח"י פרקים משניות בכל יום, השם יתברך יעזור שאצליח להתמיד בזה.

יש לי ילדה בת שלש וכל פעם שהיא צריכה דבר או רוצה שיתנו לה משהו היא מתחילה לבכות ולעשות הפגנות בצורה מגזמת; היא נשכבת על הרצפה ובוכה עד שצריכים להכנע לה, היא עושה את זה הרבה פעמים ביום וזה מאד מפריע לי.

אשמח לקבל עצה איך ללמד אותה לבקש באפן נורמלי ולא לבכות עד שהיא מקבלת.

תשובה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ – יוֹם ב' פְּרֻשַׁת מִשְׁפָּטִים, כ"ו שָׁבָט, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּכָה זֶה יְלָדִים, זֶה טֹבֵעַ מְאֹד בְּרִיא; כְּשֶׁהֵם צְרִיכִים מְשֻׁהוּ הֵם בּוֹכִים, הֵם
זוֹרְקִים אֶת עַצְמָם עַל הֶרְצָפָה, הֵם בּוֹכִים וְצוֹעֲקִים עַד שֶׁהַהוֹרִים נוֹתְנִים לָהֶם
מֵה שֶׁהֵם מְבַקְשִׁים; הַלְוֹאֵי שְׁנֵלְמַד מֵהֵילָדִים אֵיךְ צָרִיךְ לְהִתְעַקֵּשׁ אֶצֶל הַשֵּׁם.
מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, אָנוּ מוֹצְאִים עֲשָׂרָה לְשׁוֹנוֹת עַל תְּפִילָּה (עִיֵן דְּבָרִים רַבָּה ב.,
א), אַחַת הַלְשׁוֹנוֹת שֶׁל תְּפִילָּה הִיא 'פְּגִיעָה'; אוֹמֵר מוֹהֲרָא"ש, זֶה בָּא לְלַמֵּד
אוֹתָנוּ שְׁנֵלְךְ אֵל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, נִגְדָנֵד לַהֲשֵׁם יִתְבַּרֵךְ כְּמוֹ יֵלֵד שְׁמַנְדָנֵד וּמְנָדָנֵד
וְלֹא מִפְּסִיק לְנִדָנֵד עַד שְׁנוֹתְנִים לוֹ מֵה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ. מוֹהֲרָא"ש לְמַד אוֹתָנוּ
כֵּן, שְׁנֹשְׁכֵב עַל הֶרְצָפָה בְּפִשׁוּט יָדַים וְרַגְלַים, אֲפִילוֹ לְכַמָּה דְקוֹת בְּחֻדְר סְגוּר,
נִבְכָּה לַהֲשֵׁם שְׁיִרְחֵם וַיֵּצִיל מֵעֲבִירוֹת, כְּמוֹ יֵלֵד שְׁזוֹרֵק אֶת עַצְמוֹ עַל הֶרְצָפָה
וּבוֹכָה. מוֹהֲרָא"ש הִיָּה עוֹשֶׂה כֵּן יוֹמָם וְלַיְלָה, הִיָּה שׁוֹכֵב עַל הֶרְצָפָה וּבוֹכָה
לַהֲשֵׁם יִתְבַּרֵךְ.

כֵּן עֲשֶׂה רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ (פְּעֻלַת הַצְּדִיק, סִימָן תתקע"ה), זֶה נוֹדַע לְרֵאשׁוֹנָה בְּסוּף
יָמָיו כְּשֶׁרַבֵּינוּ הִתְאַכְסֵן אֶצֶל אֶחָד בְּאוּמָן, רַבֵּינוּ נָעַל אֶת הַדָּלֶת אַבָּל לְבַעַל
הַבַּיִת הָיָה מִפְתַּח, הוּא רָצָה לְרֵאוֹת מֵה רַבֵּינוּ עוֹשֶׂה עֲכָשָׁיו בְּחֻדְר, וּכְשֶׁהוּא
פָּתַח אֶת הַדָּלֶת הוּא רָאָה שְׁרַבֵּינוּ שׁוֹכֵב עַל הֶרְצָפָה וּבוֹכָה. זֶה הָיָה בְּסוּף יָמָיו,
כְּאֲשֶׁר לְרַבֵּינוּ כָּבֵד לֹא הָיָה כַח, בְּקִשְׁי רַבֵּינוּ הָיָה יָכוֹל לְלַכֵּת, רַבֵּינוּ הָיָה כָּל
כֵּן חָלַשׁ עַד שֶׁהָיוּ צְרִיכִים לְשֵׂאת אוֹתוֹ עִם פְּסֵא; וּבְכָל זֹאת רַבֵּינוּ זָרַק אֶת
עַצְמוֹ עַל הֶרְצָפָה כְּשֶׁאֵף אֶחָד לֹא רָאָה וּבְכָה לַהֲשֵׁם יִתְבַּרֵךְ; מִזֶּה הִשְׁתַּלְּשַׁל
שְׁאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵינוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה,

אֵל תְּתִיחֵס כְּשֶׁיִּלְדִיךְ בּוֹכִים וְכו', וְכו', אֵל תֵּאבֵד עֲשׂוֹנוֹת; הֵם יִגְדְּלוּ,
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איך להתחזק לא לגלח את הזקן?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אילו פיננסי מלא שירה בי, ממש בלתי אפשרי לכתב מה ראש הישיבה עשה אתי ועשה עדיין. ראש הישיבה שנה את החיים שלי, פשוטו כמשמעו. אני יכול לכתב ואף פעם לא אגמר.

ראש הישיבה יושב לו ברזע בויליאמסבורג ומוסר שם את השיעורים, אבל בינתים העולם מתהפך על ידי השיעורים הקדושים, אני ממש לא יכול להסביר מה השיעורים עושים אתי. אין אצלי משג של יום בלי שיעור. הרצונות שלי, ההשקפות שלי, העשיות שלי והכל בחיים שלי השתנה לגמרי. החיות שלי כבר לא מגיעה משטויות, רק מעוד משנה, עוד דף גמרא ועוד קצת לדבר להשם יתברך וכו'.

ישר פח גדול על הכל עד עכשיו, השם ישלם לראש הישיבה בכפלי כפלים ויתן פח להמשיך הלאה בעוצמה.

רציתי לבקש כמה מילות חיזוק על ההמשך ובפרט על הענין של לא לגלח את הזקן. לפני כמה חודשים, לאחר ששמעתי כל כך הרבה שיעורים, קבלתי על עצמי לא לגלח יותר את הזקן שלי, וברוך השם אני לא מגלח, אבל לאחרונה זה התחיל לגדול, זה צומח מכל הכוונות; אני מרגיש הרבה פעמים שאני לא יכול לסבול את זה, ואני רוצה רק לגלח פה קצת ושם קצת. ראש הישיבה יכול להאיר את עיניי?

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת משפטים, כ"ז שבט, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

קח ליקוטי הלכות ותראה מה רבי נתן אומר (הלכות גילוח הלכה ג', אות ב):
"עקר הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות, ובהם נכר היהודי כי הוא מזרע ברוך ה', מזרע ישראל, ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלו, ורוצה לכפר, חס ושלו, באלקי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלו מעליו

הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאַמֶּת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ הוּא תְּלוּי בְּזֶקֶן וּפְאוֹת", עֵינַי שָׁם בְּמִלּוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת יוֹתֵר בְּאַרְיִכוֹת, הַמִּילִים הַסְּפוּרוֹת הָאֵלוֹ צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת דֵּי וְהוֹתֵר כְּדֵי לְהִזְהַר לֹא לְגַלַּח אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת.

אֲשָׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מְגַלַּח אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת, הוּא גָּאָה עִם הַצֵּלָם אֱלֻקִּים. רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ אָמַר: "מִה נִפְטָר צְרִיךְ לְדַאֵג כְּשֶׁהוּא שׁוֹכֵב עַל הַרְצָפָה עִם הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת שְׁלוֹ".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

אם אין מה לעזור, תלמד את השיעורים בסדרן שלך
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תרו, כ' שבט, שנת ה'תשפ"א
לקבוד ... נרו יאיר, מונטריאול
קבלתי את הודעתך.

תענוג לשמוע את השיעורים שלך בנ"ך, משניות, גמרא, הלכה - משנה
ברורה וטהלים; אשריך שאתה מנצל את הזמן. במקום לשבת בלמודי חול -
אתה לומד על פי סדר דרך הלמוד, אתה לא מבטל את הזמן.

אני מקווה שאתה גם עוזר בבית; לעזור לאמא זה מצוה גדולה. אם אתה
מגיע הביתה לפני כל הילדים, אתה לא הולך ללמודי חול - תשאל את אמא
שלה מה אתה יכול לעזור בבית, ואם היא אומרת לך שאין מה לעזור - תלמד
את השיעורים בסדרן שלך.

גם תקבע שיעור בהתבודדות; תעשה קביעות כל יום לדבר להשם כמה
דקות. תכנס לחדר שלך, תסגר את הדלת ותדבר להשם כמה דקות, תבקש
ממנו מה שאתה צריך, העקר תבקש ממנו שתהיה צדיק.

תמסר דרישת שלום להוריה.

...

בא לשמוע עוד פעם שהשם אוהב אותך ומקשיב לך.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת יתרו, כ"ב שבט, שנת ה'תשפ"א

לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

היום בלילה יתקיים שיעור, הלואי שתגיע; זה מאד חשוב להתרענן, זה

הכי חשוב מהכל.

מי לא צריך חיזוק? מי לא צריך לשמוע שוב את המלים הפשוטות כמו

"השם אוהב אותי", "השם מקשיב לכל מילה שאני מדבר אליה"?

אני מבקש ממך מאד, בא; אל תשארו בבית, וכך שכן שלא תלך עם

חברים לבלות לילות בדברים לא טובים.

במוצאי שבת תתקיים סעודת מלוה מלכה - מסבת הפרת הטוב לאברכים

שעוזרים מדי חודש לכסות את השכירות של בנן הישיבה והתלמוד תורה

ובית פיגא והדפסה והכולל וכו'; אני מקווה שתבוא להשתתף.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לא יקרה כלום אם יפטרו אתכם מהעבודה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת יתרו, כ"ב שבט, שנת ה'תשפ"א

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

קודם כל שתדעו שאני באמת לא מגיע לענות לכל מכתב, אני לא מגיע

לענות לטלפון כשמתקשרים - אבל אני קורא כמעט כל מכתב ואני קורא

ואני שומע את כל ההודעות; אל תפסיקו לכתב ולהשאיר הודעות.

לגבי זה שאתם מפחדים כל פעם שהמעסיק שלכם מתקשר אליכם, אולי

הוא הולך לפטר אותכם וכו'; מה אכפת לכם? אם יפטרו אתכם, לא יקרה

כלום, עבודה זה לא ענין של חיים, זה כן כן, לא לא; כל זמן שאת עובדת,

יש לך מה לעשות - אז טוב, ואם יפטר אֶתְכֶם - זה גם טוב.

לְגַבִּי וכו'; תבקשו מהשם על בריאות, כשבריאים יש הכל וכאשר חלילה לא בריאים - אין פלום. מה מרויחים אם רזים כשלא בריאים? מה מרויחים שגוראים יפים אבל לא בריאים? נמצא שצריכים לבקש ולהודות להשם על עצם זה, שבריאים ויש ילדים בריאים, יותר מזה לא צריכים.

מדוע אתם נשברים שלא מכנים אתכם בתאר 'תלמידת בית פיגא'; אני גם לא תלמיד הישיבה, לא למדתי בתור ילד, בתור בחור - בכרסלב. במקום לחשב 'חבל שלא היה לי בצעירותי כף וכף' עדיף תחשבו 'כמה אני מאשרת שעכשו נודע לי מרבינו', יכולתי גם לאכול את עצמי במחשבה 'חבל על השנים בתור ילד, בתור בחור - שלא ידעתי מרבינו, במקום זה אני שמח שאני יודע עכשו מרבינו.

וכך גם אתם תעשו, תחשבו 'מעכשו אני הולכת לצית לעצות של רבינו, לשאב חיות ולחיות עם זה'; כי עם כל שיחה, ועם כל עצה - אפשר לחיות חיים מתוקים מדבש.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לא קורה כלום כמישהו צוחק

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת יתרו, מברכים אדר, כ"ג שבט, שנת ה'תשפ"א

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אני מבקש ממכם שלא תקחו ללב כשסתכלים עליכם וצוחקים עליכם; נכון זה לא כל כך נעים שאחות צוחקת, מאבדים את הבטחון עצמי, מרגישים מגחכים, אבל זה לא נוגע לחיים.

תודו ותהללו להשם שהבעל לא צוחק ממכם, הבעל שלכם כל כך מסור אליכם - זה החיים שלכם, את ובעלך אל תצחקו אחד מהשני. אחות זה אכן

קרוב, אֲחוֹת זֶה מֵאֵד חָשׁוּב, אֲבָל אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְתַּכֵּל עַל אֲחֵיוֹת וְגִיּוֹסִים, אֵי אֶפְשָׁר לְחֵיוֹת בְּשִׁבְלֵם, לְפִי הַהֲבֵנָה שְׁלֵהֶם.

אֲנִי מִבִּין אֶת הַפֶּאֶב שְׁלָכֶם, אֲנִי עֲבַרְתִּי אֶת כָּל זֶה; צָחֵקוּ, חִיכוּ וְעָשׂוּ קְרִיצוֹת עִם הָעֵינַיִם מֵאַחֲוֵרֵי גִבֵי וְכוּ'; כְּשֶׁסִּפַּרְתִּי זֹאת לְמוֹהֲרָא"ש הוּא הִיָּה שׁוֹאֵל אוֹתִי תְּמִיד: "מָה אוֹמַרְתָּ אֶשְׁתָּף?" מוֹהֲרָא"ש הִיָּה שׁוֹאֵל אוֹתִי כִּף אֵין סֵפֶר פְּעָמִים, עַד שֶׁהִמָּחַ שְׁלִי הִסְתַּכַּב וְעָלָה עַל הַמְּסֵלָה הַנִּכְוָנָה וְזֶה הַפְּסִיק לְהַפְרִיעַ לִי.

הִנֵּה לָכֶם פֶּה תְּפִלָּה קְטָנָה לְבַקֵּשׁ מֵהַשָּׁם:

"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מוֹדָה לָךְ עַל הַחַיִּים שְׁלִי, עַל בְּעָלֵי וְעַל הַיָּלָד שְׁלִי; אַתָּה כָּל כָּף טוֹב אֵלִי.

אֲנִי מִבְּקֶשֶׁת מִמָּךְ מֵאֵד, תַּעֲזֹר לִי, אֲנִי מֵאֵד שְׁבוּרָה עוֹד מִיִּלְדוּתִי; זֶה מִפְּרִיעַ לִי בַחַיִּים, אֲנִי חוֹשֶׁבֶת תְּמִיד מָה אֲנָשִׁים אוֹמְרִים, מָה אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים – אִם צוֹחֵקִים מִמֶּנִּי. תַּעֲזֹר לִי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם שְׁאֵהִיָּה כָּל כָּף חֲזָקָה בְּעֲצָמֵי, שְׁלֵא יִהְיֶה אֲכַפֶּת לִי מָה הֵהוּא אוֹמֵר, וּמָה הוּא אוֹמֵר; שְׁאֶשְׁמַח עִם הַחַיִּים שְׁלִי, וְשְׁלֵא יִהְיֶה אֲכַפֶּת לִי מָה אַחֲרִים אוֹמְרִים."

אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת תֹּאמְרוּ וְתוֹסִיפוּ תְּפִילוֹת אִישִׁיוֹת; בְּפֶרֶט בְּהַדְּלָקַת גִּירוֹת שְׁבֶת תְּבַקְּשׁוּ עַל זֶה, וְתִרְאוּ נְסִים גְּדוֹלִים.

...

יְלָדִים נַחֲתָכִים מִיַּד יוֹם

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – מוֹצָאֵי שְׁבֶת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֵׁת יִתְרוֹ, מְבָרְכִים אֶדָר, כ"ה שְׁבֶט, שְׁנַת ה'תשפ"א
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

מִצְמָרֵר לְשִׁמוֹעַ כְּאֵלָה סְפוּרִים מְזַעְזָעִים שְׁאַתֶּם כּוֹתְבִים, מָה שֶׁהִמְלִיֵּד עָשָׂה עִם הַיָּלָד שְׁלָכֶם ... גִּירוֹ יֵאִיר; הוּא בִּישׁ אוֹתוֹ בְּפָנָי כָּל הַיָּלָדִים כְּשֶׁבִטָּעוֹת הוּא הִרְטִיב, הוּא בִּישׁ אוֹתוֹ, הוּא שָׁר עִם כָּל הַיָּלָדִים: "תַּתְּבַיֵּשׁ לָךְ, תַּתְּבַיֵּשׁ"

לְךָ תִּינוּק" וְזֶה מְאֹד שָׁכַר אוֹתוֹ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה הַיָּא, שֶׁכָּפָאָשׁר רוֹצִים לְדַבֵּר עַל מַה שֶּׁמְלַמְּדִים עוֹשִׂים לְיְלָדִים, אוֹמְרִים בְּלַעַג: "הַיּוֹם כָּכָר לֹא מִתְנַהֲגִים כָּכָה", "הַיּוֹם כָּכָר אֵין אֶת הַסְּפוּרִים הָאֵלוֹ"; לֹא רוֹצִים לְהֶאֱמִין שְׁעַד הַיּוֹם יְלָדִים נִחְתָּכִים מִיְּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ מְאֻנָּשִׁים שֶׁהֵיוּ אֲמוּרִים לְעֵבֹוד בְּזֻבְל. מוֹהֲרָא"ש הֵיָה אוֹמֵר תְּמִיד: "הַמְּלַמְּדִים שֶׁמְשַׁתְּמָשִׁים עִם הַיְּדִים שְׁלֵהֶם, הַמְּלַמְּדִים שֶׁמְבִיָּשִׁים - הֵם צָרִיכִים לְעֵבֹוד בְּזֻבְל, אֲסוּר לָהֶם לְעֵבֹוד עִם יְלָדִים".

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּכֶם מְאֹד, אַל תִּאֲבָדוּ עֲשֵׂתוֹנוֹת, עוֹד יִהְיֶה לָכֶם מְהֵילָד הַזֶּה הַרְבֵּה נַחַת. תַּעֲמְדוּ בְּצַד, תִּנּוּ לוֹ לְגִדּוֹל בְּדֶרֶךְ שְׁלוֹ. תִּמְשִׁיכוּ לְתַת לוֹ מִיָּלִים טוֹבוֹת וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְרוֹמֵם אוֹתוֹ עִם מִיָּלִים טוֹבוֹת; וְאִם הוּא זוֹרֵק אֶת זֶה בַּחֲזָרָה וְלֹא רוֹצֵה לְקַבֵּל אֶת זֶה - אַל תִּחְשְׁבוּ שֶׁבְּאַמַּת הוּא לֹא מְקַבֵּל אֶת זֶה. זֶה הַדֶּרֶךְ אֲצֵל יְלָדִים, הֵם לֹא רוֹצִים שִׁירָאוּ אֵיךְ נַעִים לָהֶם לְקַבֵּל מִיָּלִים טוֹבוֹת, אֲבָל כּוֹלֵם צָרִיכִים מִיָּלִים טוֹבוֹת, כּוֹלֵם נִבְנִים עִם מִיָּלִים טוֹבוֹת.

יְלָדִים הֵם כְּמוֹ עֲצִים, צָרִיךְ לְעֵבֹוד אִתָּם; זוֹ עֲבוּדָה קָשָׁה, הַקָּשִׁי הָעֵקְרִי הוּא שְׁלֹא רוֹאִים מִיַּד אֶת הַפְּרוֹת; חוֹרְשִׁים וְזוֹרְעִים, אֲבָל לֹא רוֹאִים מִיַּד אֶת הַפְּרוֹת, אֲבָל מַה שֶּׁבְּטוֹחַ, שֶׁהָעֲבוּדָה לֹא הוֹלְכַת לְאִבּוּד. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

צָרִיכִים אוֹתָךְ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, צָרִיכִים שֵׁם הַרְבֵּה מִפִּיעִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - מוֹצְאֵי שְׁבַת קוֹדֵשׁ פְּרֶשֶׁת יִתְרוֹ, מְבָרְכִים אֲדָר, כ"ה שְׁבַט, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבוֹד ... גְּרוֹ יָאִיר, בְּנֵי בְּרַק

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִדּוּעַ שֶׁתִּגִּיעַ לְאִמְרִיקָה? אִתָּה הֲרִי יָכוֹל לְפַעַל הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מֵאֲשֶׁר פֹּה. אִתָּה יָכוֹל לְהִתְחַזֵּק עִם הַשִּׁיעוּרִים בְּטֶלְפוֹן; חֻבֵּל לְהַגִּיעַ, צָרִיכִים אוֹתָךְ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, צָרִיכִים הַרְבֵּה מִפִּיעִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

מיד לאחר שְקַרְאֲתִי אֶת שְׁאֲלֹתְךָ מִצְּאֲתֵי מִכְתָּב שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, מִמֶּשׁ בְּשִׁבְלֶיךָ (אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק לֵב, מִכְתָּב ה' אֲלֵפִים, קכז): "נָא וְנָא לֹא לְדַחֵק אֶת עֲצֻמְךָ לְבוֹא לְכָאן, כִּי תֵאֱמִין לִי, שְׁאוֹתְךָ צְרִיכִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָטִיּוֹת, כִּי יֵשׁ בְּכַחַךְ לְהַפְיץ סִפְרֵי רַבֵּינוּ", לְכֵן אֵל תִּגְיַע לְאַמְרִיקָה, אֵין כָּאן כְּלוּם, מוּטָב שֶׁתִּשָּׂאֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְתַפְיץ שָׁם אֶת הָעֲצוֹת הַמְתוּקוֹת שֶׁל רַבֵּינוּ.

מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר שֶׁם בְּמִכְתָּב: "עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי מֵה שִׁיכוּלִים לִפְעַל בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם אֶחָד, אֵי אֶפְשָׁר לִפְעַל כָּאן בַּחוּץ לְאַרְץ בְּשָׁנָה אַחַת, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא; כִּי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל הַמַּחֲוֹת יוֹתֵר פְּתוּחִים לְהַשְׁגַּת רוּחַנִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ, וּבְשִׁבְלֵי זֶה הַסְטֵרָא אַחֲרָא מִתְפַּשֵּׁט שֶׁם כָּל כָּף הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בִּפְרָטִיּוֹת אַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְפָּרְדִים אֲשֶׁר כָּלֵם הֵם אֲנָשִׁים תְּמִימִים וְאֶצְלָם הַמְסֵרֵת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד, וּבָאוּ זָדִים וְטִמְאוּ אוֹתָם וְהַעֲבִירוּ אוֹתָם עַל דָּתָם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל כֵּן עָלִינוּ עִכְשָׁיו לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ וְלְהַפְיץ בֵּינֵיהֶם סִפְרֵי רַבֵּינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לְהַחֲזִיר אֶת כָּלֵלִיּוֹת נְשָׁמוֹת עִם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה".

תִּשָּׂאֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל; אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְלִהְיוֹת תַּלְמִיד הַיְשִׁיבָה וְאֶפְשָׁר לְהִיּוֹת בְּיִשְׁבִּיבָה וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם שְׁיִיכוּת עִם הַיְשִׁיבָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

שְׁלֹשָׁה דְבָרִים לְבִדּוּק בְּשִׁידוּךְ

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – מוֹצְאֵי שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֵׁת יִתְרוֹ, מְבָרְכִים אֶדָר, כ"ה שְׁבֵט, שְׁנַת ה'תשפ"א

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אוּלַי תוּכְלוּ לְהִיּוֹת הַשְּׁלִיחָה הַנְּכוּנָה לְעִזּוֹר לְבַחֲוֵרָה ... תַּחֲנִי, לְחַזֵּק אוֹתָהּ.

אֲנִי לֹא מְחַפֵּשׁ לְהוֹסִיף לָכֶם עֲבוּדָה, יֵשׁ לָכֶם מִסְפִּיק עֲבוּדָה עִם יְלָדֵיכֶם, אֲבָל הִיא מְאֹד שְׁבוּרָה, הִיא מִתְעַקֶּשֶׁת עַל שִׁידוּךְ וְכוּ'; אוּלַי תְּדַבְּרוּ אֵתָהּ שִׁלָּא תִתְעַקֵּשׁ, שֶׁתְּסַתְּפֵל עַל הָעֵקֶר בְּחַיִּים – עַל מְדוּת טוֹבוֹת וְיִרְאֵת שְׁמִים.

תגידו לה שֶׁעַכְשָׁו קַבְּלֵתִי מִכְּתָב מֵהַכֶּלֶה ... שֶׁהִיא כּוֹתֵבֶת שֶׁהִחֲתַן שָׁלָה גִילָה לָהּ אֶת הַסּוּד שֶׁהוּא גַם בֵּן מִקְּבֵל חִיּוֹת מִרְבִּינוּ; הִיא כָּל כָּף שֶׁמָּחָה שֶׁהִיא וְהִחֲתַן שָׁלָה - שְׁנֵיהֶם חַיִּים מִרְבִּינוּ, הַחִיּוֹת שָׁלָהֶם זֶה רְבִינוּ. כָּל הַשָּׂנִים הִיא בִקְשָׁה מֵהַשָּׁם שֶׁהִחֲתַן שָׁלָה יִהְיֶה מְקוּרָב לְרְבִינוּ.

תַּחֲזִקוּ אוֹתָהּ שֶׁלֹּא תָרִיב עִם הַהוֹרִים שָׁלָה; בֵּין כֹּה וְכֹה שִׁידוּף לֹא תִלּוּי בְּאַף אַחַד, זֶה תִּלּוּי רַק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא; כְּשֶׁמְצִיעִים לָהּ שִׁידוּף שֶׁתִּסְתַּכֵּל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים: הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן - שֶׁהוּא בְּרִיא, דְּבָר שְׁנִי - מַדּוֹת טוֹבוֹת וְהַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי - יִרְאֵת שָׁמַיִם.

הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אל תקח עבודה שצריכים שם טלפון

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבַט, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

יֵשׁ לָךְ אִישָׁה חֲכָמָה, הִיא יוֹדַעַת טוֹב מְאֹד מֵהֶם הַחַיִּים, הִיא יוֹדַעַת טוֹב מְאֹד מֵהוּ טֵלְפוֹן וְאִיךָ זֶה יִגְמַר; מִן הַסֵּתֶם הִיא כְּבָר רְאֵתָה אִיךָ נִרְאִים בְּתַיִם עִם טֵלְפוֹן.

אִם הִיא אוֹמְרַת לָךְ שֶׁלֹּא תִקַּח אֶת הָעֲבוּדָה כִּי שָׁם צָרִיכִים לְהַחֲזִיק טֵלְפוֹן - תִּשְׁמַע בְּקוֹלָהּ.

אִתָּה יָכוֹל לְשָׂאוֹל עוֹד פְּעַם הָאֵם צָרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת זֶה, אוֹ שֵׁשׁ דָּרָךְ אַחֲרַת אִיךָ לְעֲבוֹד בְּלִי טֵלְפוֹן.

הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

כַּעַס בְּבֵית מַחְרִיב הַכֹּל

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ – יוֹם א' פָּרַשְׁת מִשְׁפָּטִים, כ"ו שְׁבַט, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה אַתָּה רוֹצֵה – יְלָדִים שׁוֹטִים? יְלָדִים טְפָשִׁים! ? רַבֵּינוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אֹת בָּנִים, סִימָן קז): "הַבָּנִים שׁוֹטִים, כְּשֶׁאַבְיָהֶם כְּעֶסֶן", כַּעַס בְּבֵית מַחְרִיב אֶת הַיְלָדִים; שְׁלֵא לְדַבֵּר שְׁזָה לֹאֲחֹז אֶת הַפְּרִנְסָה וְזֶה מַחְרִיב אֶת הַחַיִּים; תִּפְסִיק לְכַעֵס עַל כָּל דָּבָר, תִּתְחִיל לַחֲיוֹת עִם אָמוּנָה. אֵךְ אַחַד לֹא אֲשֶׁם בְּחַיִּים שְׁלָךְ, הַכֹּל מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; אֵל תִּזְרַק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל זֶה וְעַל זֶה, וּבֹדָאִי לֹא עַל אֲשֶׁתְּךָ, מַה הִיא אֲשָׁמָה בְּפַעֲיוֹת שְׁלָךְ? מַדּוּעַ תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלָךְ עָלֶיךָ! ? מַדּוּעַ תּוֹצִיא אֶת הַכַּעַס שְׁלָךְ עָלֶיךָ! ?

הַשְּׁבוּעַ בַּיּוֹם רַבִּיעִי יִתְקַים בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם כְּנוֹס לְנָשִׁים; כָּל אֲרַכְכָּה שְׁבוּעוֹת מִתְאַסְּפוֹת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵינוּ לְהִתְחַזֵּק, לְהִתְחַדֵּשׁ עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבֵּינוּ. אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ מְאֹד שֶׁתִּרְאֶה שְׂאֲשֶׁתְּךָ תּוֹכֵל לְהִגִּיעַ, תִּאֲרָגֵן כְּכֹר אֶת הַתְּכַנִּיּוֹת שְׁלָךְ לְהִשָּׂאֵר בְּבֵית שְׁהִיא תּוֹכֵל לְהִגִּיעַ לְהִתְחַזֵּק.

לְאַבְרָכִים יֵשׁ שִׁיעוּרִים כָּל יוֹם חֲמִישִׁי בְּלִילָה וְאַחַר כֵּךְ מִתְאַסְּפִים בְּשֶׁבֶת; שׁוֹמְעִים בְּבִקְר סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, בְּסַעוּדָה שְׁלִישִׁית שׁוֹמְעִים עוֹד חִיזוּק. וְגַם בְּמִשְׁךְ הַשְּׁבוּעַ הוֹלְכִים לְבֵית הַמְּדַרְשׁ וּפּוֹגְשִׁים אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵינוּ, שׁוֹמְעִים מְלָה פֹה, מְלָה שָׁם, מְקַבְּלִים כָּל הַזְּמַן חִיזוּק, מַה שְּׂאִין כֵּן הַנָּשִׁים מְסַגְּרוֹת בְּבֵית עִם הַיְלָדִים, הֵן צְרִיכוֹת אֶת הַחִיזוּק עוֹד יוֹתֵר.

יֵשׁ לִי הֶרְבֵּה לְכַתֵּב לָךְ, אֲכַל אֲנִי צְרִיךְ לְרוּץ הַבֵּיתָה לְעֶזְוֹר לְאֲשֶׁתִּי עִם הַיְלָדִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לְצִפּוֹת בְּלִכְלוּף גּוֹרֵם שְׂיֵהִיו עֲצָבָנִים וְלַחֲוִיצִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת מִשְׁפָּטִים, כ"ו שְׁבָט, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִינוּ מְאֹד מִקְפִּידִים לְאָכוֹל פֶּת שְׁחֲרִית מִיַּד לְאַחַר הַתְּפִלָּה, זֶה
סְגוּלָה נִגְדָה כַּעֲס. רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ אֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת כַּעֲס, סִימָן יז): "סְגוּלָה לְכַעֲס,
שְׂיֵאֶכְל פֶּת שְׁחֲרִית", טוֹב שֶׁתִּתְרַגַּל לְעֲשׂוֹת אֶת זֶה – וְכָךְ לֹא תִתְרַגַּז כָּל כָּךְ.

תִּפְסִיק לְצִפּוֹת בַּעֲבֻרוֹת – וְכָךְ לֹא תִתְרַגַּז כָּל כָּךְ. רַבֵּינוּ אֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן,
סִימָן קפד): "בְּהַחֲטֹם יְכוּלִים לְהַפִּיר הַנוֹאֵף", מוֹהֲרָא שׁ זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה הַסְּבִיר
אֶת זֶה שְׂזֵה מִתְכַּוֵּן עַל כַּעֲס, אֶחָד שֶׁתְּמִיד עֲצָבָנֵי סִימָן שֶׁהוּא נוֹאֵף; אִם לֹא
נִשְׁמָרִים מִעֲבִירוֹת, אִם לֹא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם, מִסְתַּכְּלִים בְּסִרְטִים מְגַעִילִים
וּמְלַכְלָכִים – זֶה גּוֹרֵם לְעֲצָבָנוֹת וּמְתַח.

יֵשׁ לִי הַרְבֵּה לְכֹתֵב לְךָ, אֲנִי צָרִיךְ לְהַפְנֵס לְבַחוּרִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עֲצָתוֹ אֱמוּנָה בְּאַנְגְּלִית מְאֹד יָפָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם ג' פְּרֶשֶׁת מִשְׁפָּטִים, כ"ז שְׁבָט, שְׁנַת ה'תשפ"א
מֵרַת ... תְּחִי?

רְאִיתִי אֶת הַמְּכַתְּבִים שֶׁאַתָּם מְתַרְגְּמִים, עֲצָתוֹ אֱמוּנָה בְּאַנְגְּלִית; זֶה יָפָה
מְאֹד, זֶה מוֹשֵׁף לְקֹרֵא מְכַתֵּב אַחַר מְכַתֵּב.
שְׁכַרְכֶם הַרְבֵּה מְאֹד.

הַשֵּׁם יַעֲנִיק לְכֶם כּוֹחוֹת נֶפֶשׁ, שֶׁתּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ כָּל חַיִּיכֶם בְּעִבּוֹדְתְכֶם
הַקְדוֹשָׁה.

...

בעבודת השם יתברך

עצתו אמונה

אלהינו

פורים היום,

למה אפתה לא רוקד?

ר' מאיר לא יכל להבין מה קורה עם היהודי הנה; כולם רוקדים, כולם שמחים, למה הוא לא רוקד עם כולם?

ר' מאיר נגש אליו ושאל אותו: "ר' איד, למה אפתה לא בא לרקד? כל השנים מתאספים יחדיו אנשי שלומינו חסידי ברסלב אצלי בבית; אוכלים ושותים, רוקדים ושמחים שיש לנו את מרדכי הצדיק - רבינו הקדוש, המציל אותנו מהמן הרשע - היצר הרע, שרוצה להרוג את הנשמה שלנו, כלנו רוקדים ושמחים עם השם יתברך ועם הצדיקים, למה אפתה לא רוקד?"

היהודי מסתפל על ר' מאיר ועונה לו: "איך אני יכול לרקד כשיש לי צביה על הראש?" אמר לו ר' מאיר:

"מה אתה אומר, צב'ה על הראש? אני רואה שיש לך שטריימל על הראש!" התחיל היהודי לבכות: "יש לי בת, והיא כבר מבגרת, היא צריכה שידוך, ואין לי כסף לחתן אותה, אף אחד לא רוצה להשתדף אתי; באמת יש לי שטריימל על הראש אבל צב'ה מטרידה אותי בראשי; אני לא מפסיק לחשב מהצרה שלי, איך אני יכול לרקד?" היהודי כבר לא יכל לדבר יותר, והוא פרץ בבכי מר.

ר' מאיר הביט עליו, הוא ראה איך הוא בוכה ואמר לו: "ר' יהודי, אני לא מבין אותך, יש לך באמת צב'ה על הראש, אבל זאת הדרך - לשבת ממרמר? רבינו למד אותנו, שאם יש צרה צועקים להשם יתברך, רבינו למד אותנו, אם לוחץ על הלב שופכים את הלב להשם יתברך; בא תרקד אתי ביחד, אני יראה לך מה תעשה עם צב'ה, אני יגיד מילים להשם יתברך ואתה תאמר אחריו", ר' מאיר התחיל לומר את הפסוק (תהלים כה, יז): "צרות לבבי הרחיבו", הצרות שלי כל כך מרות ממצוקותי הוציאני", אבא יקר תעזר לי, תוציא אותי ממצוקתי; ר' מאיר אמר לו: "תגיד אחריו", היהודי אמר אחריו בשפה רפה: "צרות לבבי...", ר' מאיר אמר לו: לא כך אומרים, תגיד בקול! תצעק: "צרות לבבי הרחיבו", הצרות שלי כל כך גדולות,

"ממצוקותי הוציאני", השם תעזור לי, תוציא אותי מהמצוקה שלי; הם התחילו לרקוד עד שהיהודי שמח מאד, הוא כָּבַר לא הרגיש את צבִייה בראשו, הוא התחיל להרגיש את השם יתברך.

גמ

היהודי צועק אל השם יתברך

אחרי פורים קרה גם גדול, צבִייה נהיתה כלה עם חתן חסיד ברסלב; שניהם - החתן לא חפש כלה שיש לה כסף, החתן חפש כלה שחיה עם השם יתברך, היא חיה עם צדיק; גם הפלה מאד שמחה שהיא מצאה חתן טוב, חתן שלא מסתכל אם יש כסף. הם התחתנו

והקימו בית יפה.

עכשיו כל ילדי ברסלב כבר יודעים מה עושים
 כשמשהו כואב; ילדים חסידי ברסלב יודעים שאם
 משהו נשבר, אם מקבלים מכה, אם רצו משהו ולא
 קבלו - לא יושבים בצד 'ברוגז', רק אומרים: "צרות
 לבבי הרחיבו", הצרות שלי כל כך גדולות, "ממצוקותי
 הוציאני", אבא יקר תעזור לי, תוציא אותי ממצוקתי.

נייעס פון "קול ברסלב"

212-444-9191

845-351-0910

זונטאג משפטים – זונטאג תרומה תשפ"א

טעגליכע קורצע
עצות און חיזוק,
זיי איך
אנצוקומען שנעל
צו די נייסטע
שיעורים

שיעורים און
דרשות פון דער
ראש ישיבה
שליט"א

שיעורים פון
מוהרא"ש זי"ע

מלמדים שטיבל
און אנדערע
שיעורים

היכל נגינה

שיעורים בסדרן
מיט צו זאגן

פאמיליע זינקל

8

צו מנדב זיין פאר
די האטליין און ישיבה,
פאר אנווייזונגען און
אינפארמאציע, זיך צו
פארבינדן מיט די
מערכת און פאר די
לייוו הוקאפ

אפדעיטס און
נייעס

0

7

1

7

2

2

1

5

*****משנכנס אדר מרבין בשמחה*****

ניי אינעם פורים אפטיילונג: 1, 9, 7 פון די מעין מעניו:

2 - אן אונטערגעהערטע שמועס צווישן א שדכן און א חשוב'ע מחותן

*****ניי אין די מלמדים אפטיילונג - אינטערוויוס מיט מלמדים און מחנכים*****

4, 2, 5:

6 - אינטערוויו מיט ר' הערשי שניטצלער, איבער די משפטים בלעכענע הויזן און נאך פילע אינטערעסאנטע טיפס פאר מלמדים און מחנכים

90 - שיעור פון זונטאג משפטים: איך האב א חבר

91 - שיעור פון מאנטאג משפטים: ס'ליגט אויפ'ן צונג

92 - שיעור פון דינסטאג משפטים: איך בין נישט פרייליך

93 - שיעור פון מיטוואך משפטים: פרישע נייעס

1

שיינע שמועסן ביים סוף פון פסחים דף פא [שמועס פאר מלמדים אויף פרשת משפטים], פג [א שמועס פאר מלמדים]

18 - שיעור פאר אינגעלייגט ליל שישׂי פרשת משפטים: אלעס האט א חשבון

6

פרישע שמועסן אין מלמדים שטיבל

1

פרישע מעשיות פון תפלה פון אינגעלייט, בחורים און קינדער

פרישע פערזענליכע מעשיות און חיזוק אויף הפצה

4

103 - אן אינטערוויו מיט ר' יצחק שמואל פרענקל פון ירושלים עיה"ק, א שפאציר אין בית המדרש היכל הקודש אין ירושלים.

104 - א שמועס מיט ר' נפתלי אפפעלדארפער, אן אינטערעסאנטע עפיזאד ווי אזוי ער האט זיך אויפגעוועקט דורך א שיעור פון דער ראש ישיבה.

105 - א שמועס מיט ר' פנחס צוויבל, אינטערעסאנטע געדאנקען אויף די מגילה, און נאך.

106 - אן אינטערוויו מיט ר' ישראל גרומאן פון ציפורי, אין ארץ ישראל, איבער די פראבלעם פון עדיקשן און אן אקסידזשען טאנק וואס קען העלפן פארדעם.

שיעורים און דרשות פון דער ראש ישיבה שליט"א פון די פארגאנגענע יארן

~דרוקט 1 פאר אידיש, 2 פאר שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דערנאך 1 פאר טעגליכע דרשות~

- 1, 12: ג' תרומה תשע"ה - איינער שטייט אונטער דעם
- 2, 33: ב' תרומה תשע"ו - משנכנס אדר מרבין בשמחה - חובות
 2, 34: ג' תרומה תשע"ו - שידוכים
 2, 35: ד' תרומה תשע"ו - יעדער קען לערנען
- 3, 68: א' תרומה תשע"ז - שיכור ווי לוט
 3, 69: ב' תרומה תשע"ז - ניגונים און גראמען
 3, 70: ג' תרומה תשע"ז - א טויט פון טראמפ
 3, 71: ה' תרומה תשע"ז - פארגלאצט
- 4, 68: א' תרומה תשע"ח - פשוט'ע זאכן
 4, 69: ב' תרומה תשע"ח - יענער איז נישט שולדיג
 4, 70: ג' תרומה תשע"ח - אליין קען מען נישט גיין
 4, 73: ד' תרומה תשע"ח - א פשוט'ע סביבה
 4, 74: ה' תרומה תשע"ח - א הויז אדער א היים?
 4, 75: ה' תרומה תשע"ח - שיעור בבית המדרש ברסלב לעיקוואד
 4, 76: א' תצוה תשע"ח - מחיית עמלק
 4, 77: ב' תצוה תשע"ח - וואס מאכט פרייליך
 4, 78: ג' תצוה תשע"ח - המן און עמלק
 4, 79: ה' תצוה תשע"ח - תמחה את זכר עמלק
 4, 80: ב' תשא תשע"ח - שלום מאכן פורים
 4, 81: ג' תשא תשע"ח - ס'איז פורים אויף דער וועלט
- 5, 76: א' תרומה תשע"ט - סיום ירושלמי כלאים
 5, 77: ב' תרומה תשע"ט - איך האב נישט קיינעם
 5, 78: ג' תרומה תשע"ט - איך דארף א דאקטער
 5, 79: ד' תרומה תשע"ט - וואס וועט זיין?
 5, 80: ה' תרומה תשע"ט - צווישן עלטערן און קינדער

5, 81: א' תצוה תשע"ט - ברסלב איז נישט פאר דיר
5, 82: ב' תצוה תשע"ט - אויבער חכם
5, 83: ג' תצוה תשע"ט - א האניגדיג לעבן
5, 84: ה' תצוה תשע"ט - חסדי ה'
*5, 99: ד' ויקרא תשע"ט - תמחה את זכר עמלק
*5, 100: ה' ויקרא תשע"ט - פרייליך נאר מיט אמונה
*5, 101: ב' צו תשע"ט - א פרייליכן פורים
*5, 102: מוצאי שבת קודש צו תשע"ט - סעודת שושן פורים

6, 83: ב' תרומה תש"פ - אידישע שמחות
6, 84: ד' תרומה תש"פ - נאך א וועלט
6, 85: ה' תרומה תש"פ - כיבוד אב ואם
6, 86: מוצאי שבת קודש פרשת תרומה תש"פ - מסיבת הכרת הטוב
6, 87: א' תצוה תש"פ - איך וויל זיין גוט
*6, 88: ב' תצוה תש"פ - ס'קומט שוין פורים
6, 89: ה' תצוה תש"פ - סיום מסכת ברכות
*6, 90: ה' תצוה תש"פ - טייערע משלוח מנות
6, 91: א' תשא תש"פ בקרית ברסלב, ליבערטי - סיום מסכת ברכות
6, 92: מוצאי שבת קודש פרשת תצוה תש"פ בבארא פארק - סיום מסכת ברכות
*6, 93: שושן פורים תש"פ

שיעורים פאר אינגעלייט:

~דרוקט 1 פאר אידיש, 2 פאר שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דערנאך 2 פאר וועכנטליכע דרשות~

1, 1: ב' תצוה תשע"ה - שלום בית

2, 12: ב' תרומה תשע"ז - אביסל געפיל
*2, 13: ב' תצוה תשע"ז - אכטונג געבן אום פורים

3, 17: ב' תרומה תשע"ח - א שיינע לעבן
*3, 18: ב' תשא תשע"ח - וואו איז פרייליך פורים?

4, 16: ה' תרומה תשע"ט - לאמיר מאכן קידוש
*4, 20: ה' ויקרא תשע"ט - שבת זכור

5, 18: ה' תרומה תש"פ - דאס בין איך
*5, 19: ה' תצוה תש"פ - פורים מאכט מען שלום